

Долно пѣщо е да ся помѣстя пѣкой отъ начала-та си когато сѣ правн!

МАКЕДОНИЈА пазлува за сега ведивше
на педлјиктж вј сѣботж. — Цина прѣдла-
тена за годинж 4 бѣм медикидѣта за вѣ
Цариградѣ, а петъ за по възн на всѣкадѣ—
за шестъ мѣсеца 2 1/2 за вѣ Цариградѣ, а за
по възн на всѣкидѣ 3. — За три мѣсеца 1 1/2
бѣм медикидѣта за всѣкадѣ.

Писма не освобождены отъ пощенскѣ платѣ
и нарѣчванія за вѣстникѣ не сѣдруженія
сѣ прѣдплатѣ-тѣ не сѣ пріемѣтѣ.

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДА

Καλίστον πράγμα νά σαλεύη τις ἀπὸ τὰς ἀρχάς του, ὅταν εἶναι ὁρθαί.

Подписка-та на спомоществованіята ста-
са въ Цариградъ при Редактора и издателя
на **МАКЕДОНСКИ** П. Р. Славейкова при
Одунъ-Капийъ № 68. Статији и писма за об-
щеполитни работи похвъстватъ ся безъ пла-
тъ, а за частни извѣстїи плаща ся по 2
гр. редѣтъ, а кога ся повтори по 4 гр.

Подписка на спомоществованія ставатъ при отредекытѣ по възвѣстїи настоятели, които и отговарятъ за вѣстникътъ.

Като наставами днесь третѣхъ годинахъ на Македоніѣ, обрашамъ ся още веднѣжъ да мѣтнемъ послѣдень погледъ на миналото, което, като си прѣдставямы въ всичкитѣ му фази, намѣр-
ямы че ний смѣ дѣжны голѣмъ признателность къмъ опѣзи отъ нашитѣ съотечественници които съ съчувствіето си, спомаганіето и прѣдстояваніето си сѣ съдѣ-
ствували най-вече за поддържаніе-
то на тойзи листъ: тѣзи призна-
телность на радо сърдце ний днесъ
исповѣдуваме всенародно,

Напстинѣ же отъ своихъ странж
ный смы ся трудили доколкото смы
могли и жертвовали смы каквото
смы имали, но слабы и не въ край
приводящи бы были вситѣ наши
усилія ако да не бѣше тѣхното
участіе, за това и отъ все сърдце
благодаримы: първо на онѣзи коп-
то съ извънѣреднѣхъ сп помощь
въ началото на прѣмнѣхъ го-
динѣхъ ны насърчихъ въ прѣдпріи-
тіе то ни; второ на спомощество-
вателитѣ и особено на постоя-
телитѣ, които сѣ жертвовали врѣ-
ме и сѣ положили трудъ да бѣдѣ-
тъ и намъ частно и на съотече-
ственницѣхъ сп изобщо полезны;
и трете на Българското Читалище
въ Цариградъ и на всичкитѣ въ-
обще по-младе отъ съотечестве-
нницѣхъ ни тука въ столицѣхъ,
а най-вече на двамина или три-
ма отъ приближенитѣ ни пріятели,
които въ най-успѣхитѣ за насъ
врѣмена, съсъ щедростъ твърдѣ
голѣмъ на споредъ състояніето
имъ, великодушно сѣ ны поддържали
и словомъ и дѣломъ и не сѣ ни
оставали въ отчаяніе то си да
вѣрнемъ подъ теготѣхъ на тойзи
тежкъ само за едного чловека
товаръ на вѣстнико-издаіето. А
то колкото за тѣзи, съ голѣмитѣ
кыси и голѣмитѣ претенціи на
родолюбіе, какво да кажемъ като
не ни сѣ помогнѣхъ освѣнитъ съ го-
лѣмы лѣжн... Но нека сѣ живы.

Къмъ тѣзи прочее които, или тѣи
или иначе, сѣ съдѣйствувахи и по-
могнѣли за поддържаніето на ли-
стѣтъ ни, и ний за да покажемъ по
вече своѣтъ признателностъ и у-
сервіето си къмъ ползѣтъ на на-
родѣтъ, рѣшавамы и прѣдприимамы
вмѣсто угодиеніе на листѣтъ да
издавамы редовно всякъ недѣля
по една притурка, която да се ис-
праща повѣтъ съ платъ само за
кощѣтъ, а тука да се продава по
10 пары.

И тъй прѣпоруцающе ся и за
капрь на добръхъ волѣхъ и на
ушнѣхъ на всѣхъ нашихъ и на
всѣхъ съзотечественницы Бълга-
рии, ный Медочамы третѣхъ годи-
на на Македонѣ съ пълнѣхъ на-
теждѣ да ѣхъ искарамы живо и
справно и — да на бы Господи

ФАЗИТЕ НА ПОЛИТИКАЛЪТА

И ФРАНЦУЗСКО-ПРУСКИЙ-ТЬ ВЪПРОСЪ

Една исполнителна драма, която обзема въ себе си всичкитѣ различни подвижни обстоятелства на свѣтътъ, прѣдставя течението и развитіето на държавнитѣ и народнитѣ междусобны отношенія.

Тази голяма драма е раздѣлена на много помалки части, които чрѣзъ едно непрѣстатно промѣняване представятъ лицето на дипломатикѣтъ въ различныѣ страни на свѣтътъ.

Но между различныѣ тѣзи части всякога ся намира една обществено най-значеителна която привлича общото вниманіе на дипломатическѣ. Такавъ една важна политическа точка за днешный Европѣ е — вселкой го знае, Француско-прусскыйтъ въпросъ.

Върху тѣзи предметъ толкозь съ нисали и пишжтъ, на толкозь начини съ го представили и тълкували, щото всякой койго не с добръ извѣстенъ за вѣтрѣшнего сѣстоляние на работытъ, трѣба да не вѣрва вече на вѣсникарскытъ извѣстія конто днесъ тѣй казвать а утрѣ шпакъ.

Но право ли е туй?
Пий отговарямы рѣшительно: че не е
право. Има ли помъчно нѣщо отъ това дѣто
да може нѣкой съ пълно довѣріе да каже:

едилъ толкъозъ важень и заплетень въпросъ
както е войната между Францъ и Прус-
сия? Но що става? Въпросътъ слава
природното си развитіе; той понѣкогами
споредъ теченіея си дохожда въ при-
пъти и ведры прогалины, по нѣкога, на-
стъпва въ мрачны и буржъ прѣдсказивающі
облацы и дѣяющность на вѣспикарина
не е друга, освѣтъ да сними редовно съ-
стояніея на въпросътъ и да го прѣстави
на читателитъ си.

Ный направихмы тѣзи прѣдварительны
разсужденія за да приготвимъ читатели-
тъ за онуй което ще кажемъ сега ; а то
не ся съгласява съ извѣстіята отъ пос-
лѣднѣйтъ ни брой ; даже приближава ся
да бѣде противното.

Съ едиѣ думѣ, ако чрѣзъ неявнѣтъ причина за бой и неизвѣстность-тѣ за успѣхѣтъ му, чрѣзъ увѣраваніята на вси-икѣтъ почти официални лица, особено на Англичъ, че мирѣтъ ще да ся въздър-ки, най-послѣ и чрѣзъ склонность тѣ на Наполеона за конгресѣтъ както и чрѣзъ неутралность-тѣ на Австрійскъ, чрѣзъ вси-ко туй ако и да искажы да кажемъ, че войната можаше да ся отклони, днесъ можемъ друго да заключаваме и друго да кажемъ.

Но по каквы стображенія можемъ да
дойдемъ до това, и кон сж причинитъ
конто ны карать да обявимъ противното?

Словото на лордъ Станденъ и прѣдлаганото посрѣдничество на Англіи сѣкоето победрихъ пакъ този въпросъ и отблужхъ единъ часть отъ него да можемъ да зърнемъ нѣщо. Нека ся изяснимъ.

Покаиваѣето на Англіѣ да ся спора-
умѣхътъ противоположнѣтъ силы даде
лучай на Пруссіѣ, да ся изясни че тя
никакъ немисли да варди пражскѣтъ
трактатъ. (Причинната, дѣто отбѣгваше отъ
да направи това до сега, казахмы ѣмъ
тъ прѣдидшии-тъ си брой, и тя с дѣто
че бѣше ся още доволно приготвила за
едниѣ толкозъ страшенъ бой).

Франца щомъ разбра за обявенията на противниците си, началъ пакъ съ енергія да ся готви за бой; тя ся вижда а е направила едно отчаянно рѣшеніе.

военни офицери ще учатъ юношитѣ въ военното искусство.

Голѣмата оржѣна фабрика Буржѣ, която
небѣше до сега свързана съ жѣлѣзенъ
пѣтъ ще се присѣдини на Орлеанъ-па-
рижкѣтъ линіѣ.

Въ Тулузѣ одно военное заведеніе съ
дава въ распоряженіе на Поляцкѣ ко-
то сѣ въ Франціи.

Тъзи сѣ единъ отъ най-новитѣ а и най-крайшитѣ мѣркъ конто прави тая държава за да спере всичкитѣ си сили и да бѣде готова на бой за животъ или за смъртъ.

Но коя неволя тласка Францъ да прави грамади, и сасынителни приготвления, както и да иска да ся изложи на неизвѣстнѣтъж и нещастіята на една толкозь страшна война?

То съ неумозимыѣ обстоятельства въ теченіе то на животъ на народы, ще кажѣтъ непризиритѣ политици, по прицателитѣ на сегышнитѣ Французскій Императоръ ще кажатъ, че съ неговитѣ погрѣшки, неговото отстъпваніе отъ политикѣ на неговитѣ прѣдшественници и въобще отъ главныѣ тенденціи на Французскитѣ народъ прѣзъ всичкый му животъ... Съединеніе то на Италиѣ, на което той не знаеъ по коп расчѣты помогъ подкопа пай голѣмнитѣ стѣлѣ на французскитѣ силѣ и славѣ, то усѣ и осъществленіе то на германското съкосеніе прѣдвари.

Пруссія токо-кажи чѣ подѣ благоу-
пѣто на Императора на Французы з
подкачи това оскщественіе, ти побѣдѣ
Австріи, състави стѣврийтъ Германскій
сѣюзъ; но безъ да пыга вече него, тай-
но прѣмняхъ Мѣйнъ, в направи оизи вое-
иенъ тратать съ южнъ Германіи, който
смаъ Наполеона и направи всичкъ Фран-
цъ да настрѣхне.

Турн ся, читателю, на единъ французинъ
на мѣстото и прѣдстави си положеніето
което ще завземе Пруссія слѣдъ дѣйстви-
телното осъществленіе на Германското
сѣдиненіе, и ты ще проумѣешь защо
Франца ся отвраща тоякозъ странно отъ
еднѣж таквъзъ мысль. Отъ брѣговѣтъ на
Рейнъ чакъ до границитъ на Русскіѣ
ще ся скрѣпи единъ сѣюзъ, или по-до-
брѣ да кажемъ, ще ся повдигне единъ
народъ близу отъ 70 миліона души, на
който споредъ досегашнитъ признаци не
ще ся забави да прилѣпне и Унгаріѣ
съ претенциѣтъ си надъ Дунавскитъ на-
родности. Тогазъ французскитъ народъ о-
быкновенъ отъ колосалнѣжъ величинѣ на
еднѣж държавѣ която ще го притиска, какъ
що ще прави?

Че Франца ще прѣстане тогазь да о-
една отъ найзнаменитыѣ държавы въ Ев-
ропѣ, и че въ сѣщото време ще осла-
бне вліяніето ѣ на Истокъ, което найвече
поддържа търговіѣтъ ѣ, тѣй ще начне да
пада повече и повече когато другыѣ на-
роды въ средніѣ и источнѣѣ Европѣ ще
ся провдигатъ и ще цвѣтѣтъ. Съ други
судбы, Франца да сгърне и сега рѣдѣ
прѣдъ яснѣтъ стремленія на Пруссіѣ, и
да остави безъ борбъ да ся извърши
свѣтло сѣединеніе на Германіѣ, ще каже
да посегне сама на животѣтъ си.

Не! Фрѣнца ще ся бѣе, ще ся бори ако
ще за да разстрон изново съединеніето на
Германиѣхъ, а то поне да ся оздрави противъ
него, като прѣвземе земитъ до Рейнъ съ
своего ще уложи народонаселеніето на
цѣржаватъ си съ нѣколко милиона, ще о-
сигури границиѣхъ си, ще открье ново поле
ще даде новъ политъ на търговіѣхъ си
ще прѣвземаніето на рейското устѣе.

Ще може да одържи онуй важно място
което има до сега въ Европѣ, и ще обър-
не по голѣмо внимание на Алжиръ и ще
напрѣдува въ Африкѣ.

Таквъзъ сж, както ся и виждатъ, пла-
новетъ на Французското Правителство.
Тъ сж ясны и проистичатъ отъ причины
които подчитнахмы. А тѣ подтверждаютъ
че бойтъ между Францїи и Пруссїи е
неизбеженъ. И двѣтъ страны сж утвренъ
че той неможе да ся отклони. Работа
оставаше за *причинъ*, по и ти ся показва,
и ще бжде както ся вижда сѣверно-шле-
зъвишкыйтъ въпросъ, за който Пруссїа
толкозъ категорически ся изрази на по-
сѣдѣкъ че го неприпознава.

До сега Наполеонъ ся опыта и вед-
пъжъ и дваждъ да даде причинъ за бой,
но Пруссія, както споменихмы, устъпва-
ше. Сега Пруссія го да застава, а то
неще ли каже че войта настава?

Последне прѣтръсваніе на Лордъ Степлевото слово

Словото на Лордъ Стени и слѣдъ него-
вогого паданіе още слѣдува да е прѣд-
метъ на политически разсѣждения и об-
сѣждения, и особенно тѣзи негови части
които ся касаѣтъ до Германскійтъ въ-
просъ и до Источныйтъ. Освѣтъ това дѣ-
то че отъ думитъ на Лордъ Стени,
на пълное събѣсаніе на Рейнъ, Англія не
още да е отъ нейнѣ странѣ, но още по-
вече тежко ѱ ся видѣ и това дѣто лор-
дътъ тѣй открыто исказа своего мнѣніе
и съ това като че даде крыіе на поли-
тътъ на Пруссіѣ. А именно въ словото
на лордъ Стени неудобны сѣ ся видѣли
слѣдующитъ думы:

“Какво може да спечеди Пруссия от войната? пита Стенди. Ръшително нищо, Тя може да бъде уверена че рано или късно всички Германия ще ся сведени под нейното гледище. Това е, тъй да кажем — нейното естествено наследство, и на нея остава да чака фактът на примянуването. Но въ какви пътят: че дали на Франция ще допусне до там? Въроятно, че не ще, ако бы той-зи факт да ся осъществил днес или утрѣ; но азъ мислѣхъ че, държавиятъ жжѣе на Францѣ, все повече и повече зхващайтъ да съзнаватъ, че въ крайтъ на краевѣтъ, този резултатъ е неизбеженъ, и че безполезно е да ся борятъ противу естественото течение на работитѣ. Най послѣ, единъ народъ отъ 40 мил. жители съ гръмални ресурси (пособия, сѣрства, доходи), природни и придобити, и — това което никои не отрича на французскыятъ народъ — съ сълно чувство на патриотизмъ и общественъ смисълъ, е твърдъ сѣненъ и могущественъ за това, дѣто да ся страхува отъ разширчаваніето на съседны му.”

За да памети политическия важност на
тези думи званичния лист на фр. прав.
Мониторъ, под влиянието, както казватъ,
на Маркыза Мутіе, отдаде ги на частно-
сти, ужъ че той ги казалъ не за друго
но само за да поддръжи избираніето си
както искалъ да каже на избирателитъ си
и това че само той и настоящиятъ ка-
бинетъ могатъ да поддръжатъ мирътъ въ
Европк.

Въ сжщиятъ смисъл ея изражава и Франс като казува, че Стенди не показва доволно безпристрастие колкото за Франц; Франца, казува този вѣстникъ, няма такъвъ съюзникъ, какъвто има Англия—Даманпскийтъ каналъ.

Но въ други вѣстия ся вижда послѣдо докаченіето на Францїя отъ тѣзи думы.

“Франца е възбудена и беспокойна, казува *Пресса*, не отъ това дѣло чо Пруссїя ся е разпримчила. Пруссїя можане да отвори бой съ Руссїя и да отнеме отъ неѣж поше три или етерѣ области, безъ да пробуди ни наймалко вѣдѣть на Францїя. Но Пруссїя, *противу* *сичьнѣть* *договори*, *сѣ* *грубѣ* *силѣ* *унищо-*

ность, и им замяти съ другъ, която ни прѣд-
ставя *сегашното* заплашване. Ти прѣбъри
Германиѣ на *военни машини*, *стѣжката про-*
тивъ насъ, тя ни държи въ постоянно стра-
хуване отъ чуждо възмущение и, въ срѣдъ
мирѣ, наложила ни е тежението на бойтъ...
За Лорда Стенли нищо не значатъ, нито неза-
висимостта на южнѣ Германіи, нито свобода
на сѣверѣ. Твърдѣ хубаво, — отъ сега
нека хванемъ да считамъ договорѣ като ни-
що и никакви кѣсове харгии, но тогавъ нека
очистимъ архивѣ си и отъ всички между
народни трактати и да не даваме на никой
договоръ повече силъ, отъ колкото Лордъ Стен-
ли дава на пражскитѣ договорѣ. Трактатѣ
който обяви неутралитетъ на Люксембургъ,
и договорѣ който оздравява неутралитетъ
на Белгіи, сжко тѣи трѣба да ся сматратъ
като прѣтѣва буква, и не трѣба да бѣжатъ
прѣкъ прѣтѣву естественното течение на
свѣтъ.

Съ други думи, ако Франца завземе
Белгіи и Люксембургъ, — то, споредъ те-
оріи на Л. Стенли, — това ще си бѣде
сжко тѣи естествено, както и прѣми-
пуваніето на Пруссіи прѣзъ Майнъ. Отъ
тѣзи думи на Прессъ всякой може да раз-
бере какъ сѣтъ Франца.

Но ний не посвѣщени въ тайнитѣ
на политикѣ нека ся не простираме въ
чуждытѣ расправы и да ся негряжамъ
за пароды които сж достойни да проми-
слятъ и да върпатъ за себе си, нека ся
повернемъ за послѣднѣ пѣтъ къмъ сло-
вото на британскитѣ министръ и да ка-
жемъ двѣ думи върху неговѣтъ възгледъ
на Источнѣ въпросъ, а найвече за оно-
ва което подяга той, като нека да ги
пайовари съ грѣшны стремленія и ги за-
палва напестни съ съи страшно пѣ-
що — анархіи.

“Доволю видѣ ся да о разбратъ англи-
скитѣ дипломатѣ състояніето на истокъ
когато казува че желанія на источнитѣ
пароды може да сж природни. Разумѣва-
ся че е природна наклонность-та къмъ
благозаконіето, природно е граженіето
къмъ равнозаконіи, природно е лю-
бовта къмъ напредѣтъ и къмъ цивили-
заціи. Тѣзи нѣща сж които съставятъ
желанія на источнитѣ пароды, защото
тѣ сж съществни основѣ за благоден-

държавы. Но, споредъ нашето мнѣніе, не-
можемъ да прѣемемъ порицанія които
ни отпрати Лордъ Стенли като прибѣр-
зува да ни подбѣтѣ че безначаліето не
е напредѣтъ. Мислимъ че никой отъ насъ
не ся е изразилъ за безначаліето, нито
ся е заявлю пѣкога на Истокъ пѣкако
граженіе къмъ него. Источнитѣ пароды
колкото жарко желѣтъ да видятъ въ
тѣхнитѣ страны изливаны добринѣ на
благозаконіето, толкозъ повече иматъ
отвращеніе отъ безначаліето и най добръ
разбирамъ гибелитѣ отъ него съдѣствіа.
Нека бѣде увѣренъ Благороднитѣ Лордъ
че онова което най вече источнитѣ на-
роды искатъ да поборятъ, не е нищо
друго освѣнъ безначаліето.

Лордъ Стенли падава за догма че не
е разумно да ся разрушава, когато не е
готовъ нѣкой да въспостави друго нѣщо на
мѣсто на това що ся разрушава. Оцѣнява-
мы праведностьта на тѣзи догма, но от-
говарямы че онова което искамы, както
ний источнитѣ пароды, тѣи и Правите-
лство що е надъ насъ, е да разрушимъ
зданияго което е въдрозено върху гишлитѣ
идеи на политическото неравенство и още
че сж повече отъ всякого другыго го-
товы да въздигнемъ на неговѣтъ развали-
ны, прѣкраснитѣ *кошки* който ще ся
утвърда върху непрѣпукванитѣ основа-
нія на равенството, на братството и на
правдѣтъ. Тѣзи начала пачимъ вече да
ся освѣщаватъ отъ Императорското Пра-
вителство. И на Него остава да искара
лъжовно политическото убѣденіе на
Лордъ Стенли, като застрѣна и покрыва
този *кошки* съ най напреднитѣ прѣобра-
зованія, които сж кадарны да искоренятъ
всякъ причинъ за мѣмѣрти и оплакванія,
всякой поводъ за мѣтежи, когато и самы
тѣзи най-голымитѣ политикѣ на Западъ
исповѣдуватъ, че тѣзи мѣтежи произлѣ-
зватъ пѣтъ отвѣтъ.

Дуализмъ на Отоманска-та Имперія.

Подъ това *насловіе* Лев-Хералда *обнароду-*
ва следующитѣ членѣ съ Имперіональ:
“Познато е политическото положеніе на ав-
стрійскѣ имперіи прѣдъ да дойде Г. Бейстъ
на работѣ. Тѣзи държава бѣ образована отъ

тавены една до другъ, нежели следителны и
копто бѣше невозможно да ся управяватъ подъ
единъ само скиптръ, толкози бѣхъ необходимѣ
тѣхнитѣ стремленія къмъ автономіи имъ. Ка-
кво направилъ Г. Бейстъ за да турѣ край на
обстрѣляваніята и на обдѣляваніята които все
повече ослабѣхъ австрійскѣ монархіи? Той
потрѣси въ дуализмѣ едно срѣдство да въз-
роди имперіи на Франца-Иосифа: той взе
едно царство маджарско и едно собственно
австрійско царство називаемо, всяко съ осо-
бнѣ конституціи, съ особно министерство, съ
свой бюджетъ; но и двѣтъ съ особно воинст-
во и съ единъ владѣтель или императоръ;
Този планъ сподучи въ Австрій; и трѣбаше
тѣи да стане, защото той даваше удовлетво-
реніе на старитѣ прѣданія за независимостъ
на австрійскитѣ народности, и на неизбежнѣ-
тъ пуждѣ, въ които ся намѣрваше Австрія,
подиръ Садова за да ся въспротиви на всяко
стремленіе къмъ расчленяване.

Тѣзи сжидѣтъ системѣ трѣба да ся приспо-
соби и на Турціи. Ше има едно Българско
царство, съставено отъ Българіи, Тракіи и
Македоніи; и една имперія турска собственно
називаемо; Абдулъ-Азизъ ще бѣде въ сжко-
то врѣме царъ Българскій и началникъ на О-
томанскѣ имперіи.

Колко сила има този планъ на възроженіе?
Да ли е химерическій, както казватъ? Истин-
ното сѣ че сегашното състояніе на работѣ не
може да ся продължава вече много врѣме; за-
дѣніето ся клати отъ всякъ страна на Турціи,
безпрѣстанно заплашвано отъ вѣстанія които
Русія подклажда съ едно макиавелическо по-
стоиство, намѣрва ся въ безпрѣстанни занятія,
обязана да прѣдметова свола зацита, сво-
иѣтъ собственѣ безопасность, тя ся размысля
върху вътрѣшнитѣ си прѣобразованія безъ да
има врѣме да ги осмѣшнѣ; тѣи тя не може
освѣнъ съ трудъ да земѣе степенъ между
прѣстѣнитѣ народы. Измѣненія въ конститу-
ціи политическѣ на имперіи сж съдѣо-
вателно неизбежны. Да ли е разумно измѣне-
ніето косто прѣдлага Г. Бейстъ? Ний го
пѣрвѣмъ.

Защо Турція необразува, напестни, единъ
съюзъ по образецъ на Австрій? Коп ред-
жомъ извлечени отъ пестнитѣ различія или
отъ древнитѣ націоналы (народны) прѣданія
бѣхъ въспрѣнъ Сърбіи, Босни и Българіи да
бѣжатъ въ Отоманскѣ имперіи, туй което
е Угарія, Галиція и Краоіи въ австрійскѣ
имперіи? Ний не виждамы никои. Свободата
сѣздава врѣдѣ сжидѣтъ пужды и сжидѣтъ пра-
ва и не може да ся разумѣе зашто туй косто
е добръ политическо, праведно и възможно въ
Австріи да не е нищо добро, нито политичес-

Зашъ Българитѣ, Босниитѣ, Сърбитѣ неможа-
хъ да пѣзатъ тѣхны народни діети и да ся на-
значаватъ самы данѣ-та? Защо да не можахъ
тѣ самы да ся пѣзатъ религіозны си прѣсмотрѣ.
Защо да ся не управлявахъ подъ суверен-
итетѣ на Султана?

Не само е възможно възроженіето на Тур-
ціи на тѣзи основанія, но то ще има за не-
избѣжно съдѣствіе да отшѣпи Христіанскѣ
народы отъ мнимото покровителство руско,
коего е едно прѣдрѣшено завоеваніе, едно
прѣдразмысленно поробленіе. И колкото повече
врѣме Турція ще имъ отказува удовлетворе-
ніето на което тѣ иматъ право, тѣи ще търсятъ
у чуждытъ еднѣ подпоркѣ на слабостѣ си
и ще сѣздаватъ за оттоманскѣ имперіи о-
пасности всякого възрожденія; но отъ деѣвъ
който имъ ся устѣпѣ тѣхната автономія съ
свободѣ-та, ще имъ ся откаже всякакъвъ
прѣлогъ за да апелиратъ на еднѣ дѣр-
жавѣ, коя-то нѣма да имъ даде ко-
лечно прѣимущества-та и гаранціи които
тѣзи народы еще бѣхъ имали отъ суверен-
итетѣ; тогавъ Турція бы могла да ся посвети
сѣврѣшено въ дѣлото на прѣобразованіята
които безпрѣстанно прѣдпирѣматъ и всякого
лануцатъ; тя же ся утвърди, ще прѣстане да
бѣде за Европѣ еднѣ причинъ на заниманіе
и ще прѣдстави на конецъ едно твърдо рав-
новѣсіе което до сега не сжществуваше, ос-
вѣнъ прѣзъ насъ. Полезенъ за Христіанскитѣ
народы, полезенъ за Турціи и за Европѣ,
този планъ на възроженіето ся прѣдпирѣва на
вниманіето на господарствѣнитѣ маже; ний
желаймы да бѣхъ го размыслили серіозно. По
наше мнѣніе туй е единственното практическо
рѣшеніе на источнѣтъ кризъ.

Слѣдствія на Садовската битка

Теченіето на работѣ въ Угаріи сжидѣ-
тельствуватъ, че прѣдсказваніята на Би-
смарка ся сбѣднуватъ: цѣтътъ на парла-
ментарнитѣ животъ широко ся е рас-
простѣръ сега въ столицѣта на Уга-
ріи; тѣ е станала днесъ централнѣ то-
чкѣ на австрійскитѣ конституціонализмъ.
Въ Пещѣ на този часъ засѣдаватъ пѣтъ
законодателны събранія: *делегацията* на
австрійскитѣ *рейхстагъ*, делегацията на
маджарскитѣ горнитѣ и долнитѣ домо-
ве на маджарскитѣ парламентъ и пе-
щанската *конгрегация* на комитетѣ *).
Отъ това не е и чудно, дѣто че очитѣ
на Европѣ сж устремѣны сега не на Въ-

*) делегация — прѣдставитѣли, испратени прѣдставитѣли.
*) конгрегация — общество свѣтско и духовно.

нѣ, а на Пещѣ, дѣто е прѣнесенъ цен-
трѣтъ на тяжесть-та на Австріи.

Прѣдъ войнитѣ на 1866, Бисмаркъ
казуваше прямо на Вѣнскитѣ кабинетъ,
прѣнесѣте вашитѣ центрѣ на тяжесть-та
въ Будимъ; Германия не е за васъ мѣ-
сто, Вы имате на вратѣтъ си твърдѣ
много Славени, Маджары, Румуны и др.
разнородности, тѣи що да можите да
вървите на чело на германското единство
и на прогресѣтъ; туй мѣсто е прѣдна-
значено на Пруссіи отъ самѣтъ исто-
риѣ. По вѣнскитѣ кабинетъ не послу-
ша тойзи съвѣтъ, и помѣни ся да иде
на срѣщу логикѣта на събитіята. По ето
какъ ся наказа той за тѣзи си погрѣшкѣ!

Отъ обнародванитѣ сега съчиненія за
бойтъ на 1866-тъ год. види ся, че въ
краткото шестенѣдно воеваніе до 3
юліа, Австрія изгубила 2,400 офицери,
70,587 отъ долии чинове и 7,371 копѣ;
въ единъ день на Кеннгрѣцкѣтъ биткѣ
самъ падна 1,313 офицери (отъ тѣхъ
330 убиты), 5,328 войницѣ убиты, 7,
143 ранены, 8,984 падна въ нѣтъ
къмъ Прусситѣ, и 7,357 ся изгубили
безъ да ся знайтъ на какъ сж. За тѣ-
зи послѣднитѣ до този часъ не сж съ-
браны точны извѣстія. Изобщо въ рато-
ваніето на 1866 Австрійскитѣ изгубили
въ сраженіята голѣмо число офицери:
При Високово — 232, при Траутенау —
191, Скамнѣж — 205 Гычницѣ — 184 и
т. и. Игленитѣ пущкѣ правяли страшны
опустошенія, тогавъ когато Прусситѣ въ
истыйтъ бой изгубили всичко 694 офи-
цери, 15,839 войницѣ и 1,406 копѣ.

Отъ този бой на самъ ся днѣхъ двѣ
години и половина, и Европа както ся
вижда, хванѣ да обрѣтѣ ся повѣтъ на-
редѣ на работѣтъ, сѣздаденѣтъ отъ бит-
кѣтъ при Садово. И Австріи открито и
рѣшително зе ся новото положеніе, кое-
то и Бисмаркъ посочи, като раздѣли, тѣи
да кажемъ, брачното си ложе съ маджар-
итѣ, та нарече и имперіи ся *австро-*
маджарскѣ. Съ това тя ся отрича съ-
вършено вече отъ прѣизаніята на гла-
мо на Бенста отъ 8 поемвр. къмъ ди-
пломатическитѣ дѣйи на имперіи —
отнема у новото военно устройство на
Австріи всякъ воинственнѣ пѣлъ: на
Австріи остава сега да има прѣдѣ очі
не нападеніе, но бралиніе; но завоеванія,
по *уварданіе на животѣтъ си*, въ слу-
чай на новы бури въ Европѣ.

Сегашната политика на Австріи

Пай-правото е да кажемъ, че Австрій-
ската Имперія днесъ нѣма собствена
политика като сжко Австрія, но като
Австро-Угарія или по-добрь като чѣста
Угарія. Дѣто ще ся каже Австрія по-
чища *ин профундисъ*, а Г. Бейстъ, който
зарови вече еднѣ германскѣ държавѣ —
Саксоніи, имъ честь-та или злочестинѣ-
тъ да направи това и съ Австріи, още
и да бѣде едно отъ най-вѣрнитѣ ор-
діа на сѣдѣа си Бисмарка.

Ний сме далѣкъ отъ да пѣемъ Ере-
миды на гробѣтъ на старѣтъ Австріи;
но ще ся погрѣжемъ да распытамы пѣ-
тицата на тѣзи новѣтъ австрійско-уга-
рѣскѣ политикѣ.

Австрія испѣдена отъ Германіи и И-
таліи има тая злочестина да е прину-
дена да обраца пакъ прѣятелскы и млы
поглѣды къмъ тѣзѣ държавы, нейны по-
бѣдоносны сѣперницѣ, както го показва
това и Червената книга. А зашто това?
защото така ѣ кара единството на Гер-
маніи и политиката на Угаріи.

Нека земѣлъ запримѣтъ Сѣверо-Шлезвиг-
скитѣ въпросъ. Да ли е той до толкозъ
безпѣтересенъ за неѣ като е тя и пары
харчила и кръвъ проливала за него? А зашто
та въ Червенѣтъ си книгѣ отвраща очі отъ
него, и като видимо прѣбѣща огорченіето
си прибѣрва да ся оные рѣцѣтъ и ся враща
да раскрыва панорамѣта на политикѣтъ
си на Истокъ? не ще ли каже то, че
новото нейно положеніе изнекува и новѣ
политикѣ, която не може да о освѣнъ
политиката на Угаріи. И това е то дѣ-
то гледамы днесъ Австрія да обраца по-
голымо внимание върху онѣтъ малкы на-
роды които ся обрѣднали Дунавъ; това
е дѣто чувамъ Австрія нѣръ пѣтъ да
говори въ духѣтъ на напѣжнитѣ аи-

Ний не трѣба да търсимъ причинѣтъ на
това загрыжване нейно за тѣзѣ народы,
отъ бройтъ на които не исключатъ ни-
то насъ Българитѣ. Стига да ся научимъ
политикѣта на Угаріи въ борбитѣ ѣ
съ Австріи, стига да земѣмъ прѣдъ очі
дѣшното благоволеніе на Австріи къмъ
Сърбіи, и милкваніята на Маджаритѣ
коло Сърбіи.

Лайошъ-Кошутъ, голѣмытъ подвиж-
никъ на маджарскѣ революціи въ
1848 л. бѣше замыслилъ единъ планъ
споредъ който Угарія като ся освободи
отъ Австріи да вѣзѣ въ единъ воененъ
съюзъ съ малкитѣ държавы, които сж
около Дунавъ: Влахиѣ, Сърбіи, Крао-
ціи (Хърватско) и др. които всички за-
едно да ся опрѣтъ на агресивитѣ по-
литикѣ на Русіи и на Германіи.

Този планъ загину при Вилагошъ. Но
Девѣкъ го сѣжви и ся мѣни да го на-
прави по-силнѣ и по-употребителнѣ.
И ний можемъ да кажемъ, че отъ еднѣ
странѣ утѣшенното положеніе на вѣн-
скитѣ кабинетъ отъ другѣ страпѣ несо-
пытность-та на сѣрбскѣтъ политикѣ до-
пустихъ на Маджаритѣ да мислятъ че у-
спѣхѣтъ имъ въ тѣзи работѣ ще надѣи-
не всяко тѣхно чѣпѣ.

Съ помощѣ-та на паритѣ и на ин-
тригѣтъ, тѣ сполучихъ да стѣпчатъ Хър-
ватско. Сърбія не ѣ стигилъ дѣто оста-
ваше пѣма, но ся оныта и да рѣкопле-
ще на маджарското сполучіе съ дѣлого
извиженіе за плиткѣтъ си политикѣ. Са-
мо Румуния е още която понавѣнува по ѣ
за нейнитѣ кожухъ копѣтъ ся сучатъ.

Толкозъ като казахмы ний, оставимъ
на читателитѣ си да доразберѣтъ сегѣ-
шнѣтъ политикѣ на Австро-Угаріи и
да отгатѣтъ, какво търси тя и какво
ся надѣе да ѣ слѣти отъ потѣпкваніето
на Краоціи, отъ приспѣваніето на Сър-
біи и отъ на Румуниѣ.

Дѣлжности на публициитѣ

Когато ученитѣ людѣ съгледахъ спо-
дѣшното дѣло на дѣтското състоя-
ніе на челоука и познахъ колко бавно
и мудо, и съ колко мѣнотѣи излѣзува той
отъ необразованитѣ стѣпѣ на първо-
то си сжществованіе и възлѣзува по сте-
пенитѣ на осовѣршенствованіето, тѣ о-
станѣхъ смаяны и зачудены на туй нап-
естнѣ чудесно прѣобразованіе! Мнозина да-
же отъ тѣзи учены людѣ, отъ това явеніе
водены, допуснахъ си да мислятъ и да въ-
руватъ че първитѣ челоуѣкъ е билъ отъ
ражданіето си съвършенъ и всемудръ. Дру-
гы обаче по малко легковѣрны и повече на-
блюдателны, като зехъ Исторіиѣтъ за во-
дителя, издирихъ по основателно и позна-
хъ че челоуѣкъ ся ражда дѣто, и отъ
дѣтскитѣ си възрѣстъ като расте върѣи
напредѣ, и станѣа съ врѣме словеснѣ,
опытенъ и разуменъ: прѣежъ това, което
е и по-право, че челоуѣческата природа е
да прѣминува постепено отъ несъвърше-
нство къмъ съвършенство, отъ незнаніе
къмъ знаніе, отъ неученіе къмъ ученіе;
и заключихъ най-сетѣ, че челоуѣкъ до-
брѣ воденъ може да *напрѣдува* и да
бѣде *добродѣтъ*, и напроитѣвъ пакъ по
воденъ никакъ или злѣ воденъ *остава на-*
задъ и бѣва злочестъ, толкозъ повече спо-
редъ колкото тѣзи които сж около него
напрѣдуватъ и блаженствуватъ.

Тѣзи прочее които искатъ челоуѣкъ,
щомъ ся яви въ гражданското обществѣ
да бѣде умнѣнъ, опытенъ, съвършенъ и
безгрѣшенъ, искатъ еднѣ нѣщо не въз-
можно за самѣтъ природѣ и непрѣмлемо
отъ здравитѣ разумъ.

Правото и истинното е челоуѣкъ въ об-
щѣжитіето да ся зема найнапрѣдъ като
гражданскѣ младецъ. А отъ това съ-
дува че тѣзи които сж по-порасѣли
по-възмѣжѣли въ това общѣжитіе трѣ-
ба промислитъ за повежданіето ѣ унапрѣ-
дваніе то на тойзи младецъ, съ дру-
думы за неговото въспитаніе.

Отъ порасѣлитѣ въ колко годѣ възмѣ-
жалитѣ членове на едно общѣжитіе. У
тѣзи сѣрѣкъ, които иматъ тая дѣлжностъ
за въспитаніето на гражданскѣ младе-
цы, между властѣлитѣ, държавнитѣ
гражданскитѣ и духовнитѣ началницѣ, —
единственитѣ нѣкога привѣлгированны
дѣтели и въспитатели на народѣтъ, — дѣ-
тели и въспитатели на народѣтъ, — дѣ-

...το, ο έπί πατριαρχεία και επί τή άρετή των άμαρτωλών επί των πρώτων αιώνων κορυμμενός, ο τοσούτην προσπάθειαν θέποτε καταβαλόν όπως υποδουλώσει και καθυποτάξει εις εκύτον τας άνεξαρτήτους εκκλησίας, ο προεκαλέσας διαταγάς και θεσπίσματα της εξωτερικής 'Αρχής προς έπίτευξιν του σκοπού τούτου, ο κλήρος ούτος και τήν σήμερον περιπίπτει από εν εις έτερον σφάλλμα, και έφικουνδινεύει την αγιότητα της άποστολής χάριν υλικών συμφερόντων και προς παράδειγμα κείτω ή πρόδοτος παράνομος άπόπειρα αυτού όπως εκμηδενίση την άνεξάρτητον των 'Αλεξανδρινών εκκλησιών και έξασκήση Κυριαρχίαν επί του 'Αποστολικού τούτου θρόνου διό και υπέκυσεεν την άνομου στάσιν εναντίον του Μακαριώτατου Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας, άλλ' επί τέλους άποκοιουθεί παρά των όρθοφρονούντων όρθοδόξων ήναγκάσθη αίσχρως να άποσυρθεί προς γενικήν ευχαρίστησιν όλου του όρθοδόξου πληρώματος και της καθόλου εκκλησίας.

Αλλά που έγκειται το κακόν; που είναι ή ρίζα της ήθικής πτώσεως του Γραικου Πατριαρχείου και του κλήρου αυτού; Καθ' ήμάς εις την άλλοίωσιν της αρχικής ιδέας περί της 'Ιερωσύνης και του μοναχικού σχήματος. Σήμερον ή 'Ιερωσύνη και ο μοναχικός βίος κατέστη και εννοείται υπό του κλήρου, ούχι ως ύψηλή τις ούρανία κλήσις άλλ' άπλως ως κοινόν τι επάγγελμα ή τέχνη προς πόρον ζωής. 'Η δευτέρα αίτία είναι ο εκκλησιαστικός νεποτισμός και ή άπληστος φιλοκτημοσύνη. Καί ήτο ποτέ καιρός, αλλά και σήμερον άκόμει, όποτε οι Γραικοί άρχιερείς έφερον τους άνεψιούς και συγγενείς αυτών από τας νήσους του 'Αρχιπελάγους και τους έχειροτόουν άρχιερείς διά τας διαφόρους βουλγαρικές επαρχίας ένα ταχύτερον πλουτήσωσι; ήτο ποτέ καιρός όποτε ήζοντο εις την Βουλγαρίαν άρχιερείς γραικοί περιστοιχισμένοι από δωδεκάδα ύπερητών διαφόρου βαθμού και τάξεως, συνοδευμένοι από δωδεκάδα άλλων τζελεπίδων άνεψιών, καλλιπαρειών έξεζελαφών και οι εύλαβείς ήμών Βούλγαροι έθιβήμεν και έπλουτίσαμεν όλους αυτούς; τους κηφήνας χωρίς να ήξέσωμεν διά τί; ήτο ποτέ καιρός όποτε τα φλοοίκα με τα βάρηλα ήζοντο από την Μολδοβλαχίαν εις τή Γραικίαν Πατριαρχείον και εις τή γραικική σχολεία και νοσοκομεία. ήτο ποτέ καιρός όποτε αν επαρχία βουλγαρική από τή Πατριαρχείον χρίζοντο εις τόν μακρότην Δογοθέτην και άλλους Γραικούς άρχοντας ως άπαληκία και όλόκληρα μουσεία εις τους άνεψιούς και συγγενείς των άρχιερέων, και ταύτα πάντα έγίνοντο βεβαίως; κατά τους 'Αποστολικούς και Συνοδικούς κανόνες!! Τοιαύτην Καληφονίαν έχουσα πρό όρθολογών ή γραικική έθνική συνέλευσις, Καληφονίαν, ήν και ή Γραική δημοσιογραφία άνανηρύττει έθνικόν της κτήμα, ο μεθηνανένόμενος σημαίνει ότι οι Μολδοβλάχοι και ήμεεις οι Βούλγαροι ήμεθα κτήμα της Γραικικής φυλής, συντάττουσα τους Κανονισμούς της πρό δέκα περίπου έτών έπροσδίδετε γονδρους μισθούς; εις τόν Πατριάρχην εις τους άναρθ, ήτους 'Αρχιερείς και εις τους ύπερέτας του Πατριαρχείου, μισθούς είτινεις συγχρινόμενοι με τους των κληρικών άλλων χριστιανικών θρησκευμάτων έξελέγχουσιν μίαν άπλεστον φιλοχρηματίαν. Αλλά τούτο όλίγον έστενοχώρει τα μέλη της βήθισις συνελεύσεως, άφού οι Βούλγαροι και οι Μολδοβλάχοι έμελλον να πλτρώτσωσι. Καί διεμαρτυρήσαν μεν τότε οι Βούλγαροι, αλλά δεν εισηκούσθησαν. Αλλά, ο της άσπασίας των ανθρώπινων πραγμάτων! οι Βούλγαροι άδικούμενοι [πάντοτε, φορολογούμεναι και κατατρεχόμενοι υπό του Γραικου κλήρου έμισήσαν τόν κλήρον τούτον και ή άνεξιοπάθεια αυτών τους έκαμεν ίσχυρούς κατά του τυραννικού γραικου πατριαρχείου, ώστε έπαυσαν έκτοτε να πληρώνουσιν εις τους Γραικούς 'Αρχιερείς και τους πλείστους αυτών άπέβαλον διά παντός από την χώραν των. Έκτοτε ήρχισε τή Πατριαρχείον να διασπλίζη ότι οι Βούλγαροι πολεμούσι τόν γραικόν κλήρον και ζητούσιν άντικανονικά άντικληρικιστικά και άντιδογματικά πράγματα, διότι ήρνήθησαν να άποδώσωσι εις τή Πατριαρχείον τή δέθεν κανονικά αυτού δικαιώματα.

Και ή έφημερίς Νεολόγος ή τή φαντασιώδη προσέβουσα και έλπίζουσα διά τή μέλλον του Γραικου διαβολική τώ σκοπώ έιπε πρό τίνος καιρού διά τους [Βουλγάρους τάδε «επ' οπείμα της 'Ρουμανίας διεδόθη και εις τήν Βουλγαρίαν». Καί εις πέ, ο Νεολόγος άποδίδει εις τους λόγους αυτού σημαίναν πολιτικήν και ίπανατικόν τότε συκοφαντεί εν πιστόν εις τόν Αυτοκρατορικόν θρόνον και λίαν φυλήσυχον έθνος, άν δε ανίτηται την απόλειαν των εύλογημένων εκείνων εισοδημάτων από τας; Μουσείας και τή Μοναστήρια της Ρουμανίας, τας κομικάς περιπετειάς εν Βλαχία ενός Πατριαρχικού άπεσταλμένου ονόματι νομίζω, Κλεοδόλου ή Βουλοκλέου, αδιάφορον, και τήν περιστολήν της έπέρροη; του Γραικου εις τήν χώραν έκείνην, τότε και, σύμφημι. Αλλά και τούτο είναι άναχρονισμός, διότι τή άϊον τούτο πνεύμα της άποσκορμίσεως του έλληνογραικου, της άπομακρίσεως του ξένου γραικου κλήρου και της άποκοπής των εισοδημάτων άτινα άδίκως ένέμετο και πάνυ άσεβώς έσπατάλει ο γραικός κλήρος, τή πνεύμα, λέγω, τούτο από την Βουλγαρίαν διεδόθη εις τήν Μολδοβλαχίαν, διότι οι Βούλγαροι πωότοι συνέλαβον και έπραγματοποίησαν τήν ύψηλήν άμα και χριστιανικήν ιδέαν του να σω-

φρώνισωσι τόν γραικόν κλήρον, και να έπαναγάγουν αυτόν εις τήν εύθείαν όδόν άπεστέρας; αυτές αυτόν από τή μέσα της σπατάλης, άπομακρύναντες αυτόν από τήν χώραν των και άποδιώξαντες πών ότι γραικόν από τή σχολεία και τας εκκλησίας αυτών.

Έγχαλασέμεν προς ώραν τόν Νεολόγον και επανέβημεν πάλιν εις τόν Συντάκτην της Βουλγατίας. 'Ο Κύριος ούτος άποκλείει τήν έπέμβασιν τή; Αυτοκρατορικής Κυβερήσεως εις τήν μεταξύ των Βουλγάρων και του Γραικου Πατριαρχείου διαφοράν παραμορφώνων και περιστάνων αυτήν ως ζήτημα όλως θρησκευτικόν, εν ο άπεαντίας αυτό τή ζήτημα είναι άπλως έξωτερικόν ως άναφερόμενον προς τή έξωτερικήν διοίκησιν των εκκλησιαστικών πραγμάτων. 'Ημεεις οι Βούλγαροι μολόντι εύχρηστους ήδυνάμεθα να παρεδεδώμεν τήν μη έπέμβασιν της Σεβαστής Κυβερνήσεως εις τή ζήτημα τούτο, διότι εν τούτῳ περιπίπτει εκμηδενίζοντο άρ' εκύτων αι του Γραικου Πατριαρχείου αξιώσεις, ως μη άπορρέουσιν από πράξεις τίνος των συνόδων, και έπομένως έδικαιούμεθα τή ζήτησιν παρά του Γραικου Πατριαρχείου τόν λόγον της τοιαύτης ή του 'Ιεροσύνης, άλλ' άρ' έτέρου και ή μη έπέμβασις της Κυβερνήσεως εις τή ζήτημα τούτο ήδύναντο να παρεξηγηθή παρά του Πατριαρχείου, όπερ ούδεν εύλογον λόγον έχει να άντιτάξη εις τους Βούλγάρους; και περί του άντικειμένου τούτου ήμεεις θέλομεν όμείλει εν έκτάσει εν ιδιαιτέρα διατριβή. (άκολουθεί)

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΝΟΤΙΕΣ

Αυστρία.

Γορκυίτ Γ. Βαϊστ τρέβα πακ да прѣтърпява всѣтъ бомбы които отъ всякаждѣ стрѣля върху му прусската журналистика Бѣдѣтъ го че ся споразумѣтъ съ Франція, и че мислялъ да направи едно заплитаніе съ Пруссіѣ. И за какво? Дѣто рѣкътъ че ся немисля въ Шлезвигшкыи въпросъ! Выхаѣтъ върху му, защо не подтвърдялъ вѣстолюбіето на Пруссіѣ, пытѣтъ го, какъ е възможно да ся помисли че Пруссіѣ ще може да отстапи единъ педѣй землі, и др. и др.

Всякой който по отбира ще види въ това само единъ маневръ... Че Австріѣ неможе ни да помръда безъ да имъ не докачи нѣкой, то е самата истина. Но какво значаѣтъ тѣзъ ненадѣйни нападенія? Не приличаѣтъ ли на кръканія на птициѣтъ които вѣрваѣтъ прѣтъ ураганѣтъ?....

Пей казва че това нове възненіе ся раздигнало по заповѣдъ на Бисмарка; казватъ още, че той като ся завърне въ Берлинъ шѣлъ явни да набѣди въ избороѣтъ Варонъ Бейста че иска ужъ да распали войнѣтъ. Читателитѣ неки незабравляѣтъ че сѣщата маневра направи той и на 1866 л?

— На Пешанскыи съборъ, слѣдѣ ся разпоканіето за законѣтъ на народноститѣ. Вѣситъ сѣрбски в румунски прѣдставители ся изразили противъ проектѣтъ, който прѣдложила по голѣмата часть на комитетѣтъ, но — като сѣдѣлъ споредъ теченіето на разскапаніѣтъ — не ше ся приеме нито онзи проектъ, дѣто го по голѣмата часть иска, нито онзи който по малката желеа, но единъ третій. Ше каже че Деакъ обяви че не му е по волѣта прѣдложеныйи проектъ, ако и да сѣдържава много нѣща, които той одобрявалъ, и заради туй прѣдлага той другъ единъ, който ся и зе за расправяніе. Деакъ иска, што маджарскыи языкъ като державенъ да бже само языкъ на законодателството и правителството, т. е. на него да ставатъ събѣтанія въ законодателството, както и самыи законы, да ся издаватъ на маджарски съ точенъ прѣводъ и на всичкыи други языцы, слѣдъ това правленіето въ всичкыи си отдѣленія да пърши работыѣтъ си на маджарскыи языкъ; отъ тамъ на долу, по жупанитѣ въ сѣдебнитѣ рѣшенія, общинитѣ, че и въ сѣжыи сѣдбы, освѣнъ епедіаціѣтъ, равноправностѣтъ нека бже неограничена, и нека ся употрѣблява мѣстныи языкъ. Това — казва Деакъ — никакъ неможе ни да бже, особено когато ся въведе заклєваніето и устменіото постѣпаніе. Тогазъ ще стане необходимо нужно да ся допусти употрѣбленіето на мѣстныи языкъ на населеніето. А дѣто мисляѣтъ нѣкои, че трѣба безусловно, да ся вършатъ работыѣтъ на маджарски, и тамъ дѣто населеніето не е маджарско, той держалъ че то не было ни право, и намѣрѣва даже че не е ни въ интересѣтъ на маджарскыи народъ. Това е както рекохмы и въ прѣдшныиѣтъ си броеве, пріето отъ странѣ на народѣтъ.

Хърватскыи прѣдставители были пріети съ ентузіазмъ въ крытото на унгарскыи домъ. Вакановичъ говорилъ на хърватски и на маджарски, и честитилъ сѣдиненіето.

— Маджарскыи вѣстници казватъ, че Виско-то правителство хванало да прави прѣговори съ главатаритѣ на чехскыи народъ за да ся помиятъ. Чехитѣ, казуютъ, че турнжи ужъ като условіе за прѣговорѣтъ, осъщєствленіе на чехскыи дворскъ канцеларіѣ. Г. Бейстъ ся изразилъ че условіята на примиреніето не сѣбятъ да бждѣтъ такыиъ които да поврѣжѣна даѣтъ уставѣтъ.

Полишкыи вѣстникъ Газета Народова като говори за прѣговорыѣтъ на Вискыи министри съ чехскыи главатары за помиреніето двата народа, казува:

“ Австрійското правителство никога не ще бже доводно ако за да ся опита да цаира-

ни единъ федерализмъ такъиъ каквото го иска Смокна, и то противъ вѣщыиѣтъ и маджарыѣтъ. Отъ първѣтъ ся още крачкѣ правителството ще срѣшно неурѣдоложыи (?) спѣны. Който малко само отбира отъ политикѣтъ, ще ся съгласи, че единъ силенъ народъ, каквото е нѣмскыиѣтъ, неможе да допусти штого 4 мил. Нѣмцы въ Бохеміѣ, Моравіѣ и Силезіѣ да станѣтъ, тѣй да речемъ пѣдєстѣлъ на чехскыи коронѣ. (Благодарзумыиѣтъ естникаръ за по праведно сѣди 10 мил. Чеси да станѣтъ подлога на нѣмското величіе!)

“ И въ случай, ако явното мѣншіе на Германіѣ непринуди Пруссіѣ, да захване бой-тъ, хылади волентирѣ Нѣмцы, ще притекаѣтъ на братіята си въ Бохеміѣ.....

Ше каже иматъ ся мѣстото страховѣтъ които прѣдсказамы въ единъ отъ прѣдшныиѣтъ си броеве, за борбата която ше настане мѣжду Нѣмскыиѣтъ и Славянскыиѣтъ елементы, но колко-то жално, толкозъ и любопытно е че въ прѣдшныиѣтъ стражи на германизмѣтъ вѣждамы отъ сега още полскыи вѣстникѣтъ.

Англіѣ

Прѣдп нѣколко дєна въ Ливерполѣ, Г. Глад-стонъ като отбываше обличеніето, което му отдаваше неговѣтъ спѣрникъ че е революціонернѣ, изговори слѣдующыи думы:

“ (Трува ми ся да чухъ че Г. Турнеръ пѣрѣче думѣтъ: революція! Но то е иначалото на либералното правителство, нашыѣтъ начала сѣжъ които запазихъ нашѣтъ земѣтъ отъ революціѣ. Въ земитѣ дѣто владѣѣтъ ужъ консервативныиѣтъ начала, тамъ ставатъ революціи; но благодареніе на Бога, нѣй ся нестрахуемы отъ никои. Ако искамъ да очистиѣтъ англійскыи земѣтъ отъ опасноститѣ и шѣгы-тъ на революціитѣ, трѣба да послѣдѣмъ тѣзи лѣбералнѣ и напѣдѣн политикѣ, които не ся успѣва въ statu quo (оставаніето на работыѣтъ тѣй както си сѣжъ) нѣти въ оптимизмѣтъ т. с. да ся мисли че е най-добро то положеніе на работыѣтъ оуиѣ, въ което ся тѣ за сега напирѣтъ. ”

Това обявленіе на Г. Гладстона не е друго освѣнъ тѣлководіе на онѣзъ думѣ, който толкозъ често приговаряше Робертъ Пилъ: “ Правѣте реформы, за да отбѣгнѣте революціитѣ! ”

Францѣ

— По тѣлеграмыѣтъ знаемъ вече че парижскыи полиціѣ излови и затвори отъ стотина души по много, и то повечето студенты. А по новыиѣтъ вѣстници извѣстѣваѣтъ че тѣзи запыранія станѣли по слѣдствіе на стеченіето ни гражданитѣ въ Монмартрскыи гробища, за да празнуватъ годишныиѣтъ дєнъ на кланіето ко-ето станѣ на 2 Дек. 1857. Насилственныиѣтъ кѣрны на французското правителство раздра-жѣни общото мѣншіе наѣтъ въ столицѣтъ тѣй и въ провинціитѣ; но пакъ ся напѣдѣтъ че разумностѣта на имп. Наполеона ше отдалечи и този пѣтъ опасностѣтъ.

Отъ едно писмо писано отъ Парижъ на Коммерціо Ориентале вѣждамы слѣдующыи извѣстіѣ: Императорѣтъ искаѣтъ да ся уреди на-родната гвардіѣ до 1 дек., и думѣтъ че на 1. Январій Нег. Величество шѣлъ да издаде едно слово къмъ народѣтъ гвардіѣ, подиръ което бойѣтъ шѣлъ да ся захване.

— Въ Болонѣ станѣли голѣми размирства, когато чиновницыиѣтъ на градскыиѣтъ доходы отишли въ Санъ-Донинѣ да накажѣтъ онѣзъ ко-нто прѣстѣпили законѣтъ на кланіето говеда. Множеството което ся сбразо около магистратѣ, въорѣжено всѣмъ, поиска да отнеме на силѣ конфискуваното мєсо. Воинството ся опрѣло; много мѣрты падѣли а до 20 ранены.

Италіѣ

— По всичкы Италіѣ владѣе голѣмо раз-драженіе противу Памѣтъ, защото позволилъ да погубѣтъ дванииѣтъ отъ жителитѣ на Римъ, които въ ланскыиѣтъ походъ на Гарibaldi противу Римъ, ся помѣчили да хвърляѣтъ съ да-жѣмъ жижището на писмыиѣтъ зуавы.

Испаниѣ

— Въ Мадридѣ станало голѣма демонстраціѣ въ полѣжъ на республикѣтъ, събраніето като прѣмѣнило по-главныиѣтъ улици на градѣтъ и стигнало прѣдъ царскыиѣтъ палаты. Республиканецѣтъ ораторѣ Кастеларъ като говорилъ на множеството, казалъ най послѣ. “ Нека ся заклѣнемъ че никога вѣче нѣма да влѣзе царъ въ тѣзи палаты. ” На 13 Дек. шѣла да стане нова республиканска демонстраціѣ, въ който шѣли да участвуваѣтъ настоятелствѣ отъ провинціитѣ.

Въ Валладолідѣ станало демонстраціѣ въ полѣжъ на монархіѣтъ, въ който участвуваѣли около 3,000 души. Республиканцитѣ, нападнаѣли на тѣхъ, распрѣснѣли демонстраціѣтъ и усвоѣни хоругвѣтъ на монархистыѣтъ. Тѣзи прѣдущи стѣжководѣи доказватъ до колко сѣжъ раздраз-няли страститѣ въ Испаниѣ.

Единъ Испанскыи вѣстникъ извѣстѣва като верно проглашеніето на республикѣтъ и провозгласѣваніето на старыиѣтъ Еспартера за прѣд-седателъ.

Влахіѣ

— Падєніето на министерството Братіѣно причини пріятно впечатлѣніе въ западнѣ Евро-пѣ; а най вече Баронъ Бенѣтъ спечели знаменитѣ побѣдѣ, защото той прѣвъ ся полви и прѣвъ спѣрникъ на политикѣтъ на падѣлото министерство Румунско. Но едѣа усмихната на вѣстрѣжєствуваніето бже лѣснѣла на устныѣтъ на този политическыи мѣжъ на Нова Австріѣ, и прѣдставителитѣ на Румунскыи народъ, като искаѣмъ да докажѣтъ че одобряѣтъ Братіѣанѣ-вѣтъ политикѣ избраѣмъ го прѣдсѣдатель на съ-вѣтътъ, а соминистра и пріятелѣ му Н. Голес-

ка прѣдсѣдатель на сенатѣ. Но както и да е развѣздуваніето общо мѣншіе на Европѣ по-ради румунскыиѣтъ работы, бже zelo да ся уталожѣа когато извѣстіето за налєжащето на заѣдъ повѣнчаніе на Турскыиѣтъ въ Гръцкіѣ по-сланикиѣ, стрєсна европейскыиѣтъ Борсы и най вече Вѣнскѣтъ, въ който австрійскыиѣтъ кон-солидєта спадѣли въ сѣжыиѣтъ дєнъ 3 на 100.

— За работѣтъ мѣжду Турціѣ и Гръцкіѣ, нѣкои отъ Гръцкыиѣтъ вѣстници обнародува-разны слухове отъ които нѣй не само сѣмъ дѣж-ны да отвяремъ нашитѣ читателѣ да ги не вѣрѣватъ, но още и да изболѣчѣтъ безрасудно-то поведєніе и намѣреніе на тѣзи вѣстници да смущаѣтъ духовѣтъ на населєніѣта съ при-бразны обнародуванія на такыиѣтъ уличны Сл-ухове. Вѣрното е както казѣмъ, че В. Пор-тѣи минаѣмъ сѣрѣжъ ултиматѣтъ до нѣй-ныиѣтъ въ Атинѣ посланикиѣ за да го събѣши въ сѣжыиѣтъ дєнъ на Гръцкото правителство, ако отговорѣтъ бже отрицателѣтъ, посланикѣтъ турскыиѣтъ има зпѣвѣдъ да остави столицѣтъ на Гръцкіѣ и да ся доидє въ Цариградѣ. До сега отрицателныиѣтъ отговорѣтъ на гръцкото Правителство е извѣстєтъ гука само отъ част-ныиѣтъ телеграмы, на които неможе да ся даѣтъ вѣрѣда, дипломатическыиѣтъ Кругове на сѣжъ още отчлѣни отъ едно мирно расправяніе на тѣзи работѣ. Казуѣтъ че посланикѣтъ на чуждыиѣтъ силы поискаѣтъ отъ портѣѣтъ што-ако дойдє работѣта до пѣспѣданіе на Гръцкыиѣтъ подланициѣ да имъ ся лѣде срокъ поне-три недѣли за да ся порасправѣтъ работѣтъ. Но вѣстникарското казуѣтъ днєсє е прістѣ-гнало да има значєніето на лѣжєсѣтъ.

— Н. Выс. Египетскыиѣтъ подкарѣ като ся научилъ за ултиматѣтъ койго испратилъ В. Портѣ на Гръцкото Правителство, извѣстѣлъ по телеграфѣтъ Правителството на В. П. Султана че е готовъ ако стане нужда да положи подѣ неговѣ заповѣдъ своитѣ силы за поддѣржаніе на правдыиѣтъ на Осман. Правителство.

— Нѣкои отъ вѣстныиѣтъ вѣстници извѣсти-хъ, че Н. И. В. Султанѣтъ, имѣлъ намѣреніе вѣчєра (въ понедѣльникъ) по планѣтъ да идє въ Лицєиѣтъ на Галата-Сарѣѣ, за да посѣти това учебно заведєніе, придружєтъ отъ министрыѣ.

— Ползуѣмъ ся отъ случѣѣтъ да спо-мємъ че единъ отъ Балгарчєтата вѣспѣта-нициѣ на лицѣ Ангєлъ Крєстєвъ изъ Видинѣ моѣче на 12-13 годинѣ ся помѣжъ заѣчєра въ Сѣботѣ. Опѣлѣто на погребєніето му станѣтъ торжєственѣно на Балгарскѣтъ черкѣ въ недѣлѣѣ на 1 Дек. Въ прістѣствіето на повєчєто отъ учѣнитѣ и ученицыѣ отъ Лицєиѣтъ, на ученицыѣтъ отъ имп. Медици-нско училищє и отъ училищєта при Бал-гарскѣтъ черкѣ, и при многолюдно сѣбраніе на много още зритѣли отъ разны вѣры и народностѣ. Разны слухове ся прѣснѣжѣ въ градѣтъ ни за смѣртыѣтъ на това момчє, коѣто общє въ положєніе сѣмъ да опроверѣ-мѣмъ най точно и да потѣвѣрѣмъ извѣстіето на директорѣтъ за това, че днѣшєто го снамѣрила най лошѣта трєска коѣто го и покосѣла въ два дни.

— Писѣната ни отъ ЕСКЫДЖУМАЯ слѣду-ѣтъ да ни събѣщавѣтъ жалостныиѣтъ приклєчєніѣ отъ обѣры и убійства на които сѣмъ изложєны карѣджитѣ жители на този градѣтъ. Въобщо жителитѣ ся бояѣтъ да не бѣмъ това да станє причина на сѣврѣшено пропадєніе на един-ственнѣно сѣрѣдство за помѣнѣкъ що има па-селєніето на това мѣсто.

Отъ два мѣсеца насѣмъ наброяѣтъ слѣдую-щитѣ нещастіѣ: Въ разстояніе на дєстѣна дєна обраны сѣмъ въ смѣжыиѣтъ прѣдѣлы на разград-скѣтъ и Русенскѣтъ казы, чєтѣрма души изъ Османъ пазарѣ. Отъ то на сєтѣѣ въ Е-миш-анѣжъ казѣмъ обраны сѣмъ Ескыджумаѣлитѣ Вѣлчанѣ и Слѣви. Прѣдп мѣсєцъ нѣщо обранѣ е при Акъ-коѣѣтъ (Варненско и Пазарѣжиско) Ескыджумаѣлитѣ Ванѣ Вѣлчєвъ, коѣмѣто зєли около 7000 гр. пѣры и стока. Други двама Е-скыджумаѣли, Стойчє Гергєвъ Такоѣгу и дру-гарѣтъ му Тянкѣ загубєни отъ чєтѣри мѣсєца на самѣ, едѣа сєга сѣмъ могли да разберѣтъ за тѣхъ че пропадѣли въ Кюстенѣженско.

— Писѣтъ ни отъ Вѣрѣѣ че тѣмѣшното мажѣо училищє ся уредѣло добрѣ и че ся отворѣло едно ново дѣвич-єско училищє. Нѣй сподѣлимъ радостѣтъ на Вѣрѣанѣтъ зараѣдъ вѣпрѣдѣтъ на образованостѣ-тъ у тѣхъ и же-лємъ и другыѣтъ бѣгарскыиѣтъ градиѣ да послѣдѣтъ приѣрѣтъ имѣа особенно съ отѣварѣніето на дѣвичскыиѣтъ училищѣ.

ТЕЛЕГРАМН

А Т И Н А 12 Дек. Правителството отказѣ да задово-ли Турціѣ.

(Францѣ, Патри, Етандєрѣ събѣщавѣтъ прѣтѣниѣ обявлєніѣ.)

П А Р И Ж ъ 11 Дек. “ Морниѣтъ постѣ ”, че-стѣти на Турціѣ зѣрѣдъ епєртиѣтѣ и поведєніє сѣрѣ-мо Румуніѣ и Гръцкіѣ. Той казѣ: “ Ни едѣа дѣрѣѣ-лєе по рѣкѣ отъ Турціѣ; сѣмѣтъ и рѣпѣ сѣ граничѣ-тѣ. Нужно бже да ся покѣѣе на Европѣ, че тѣрпє-нієто на Султана бже истєрѣпѣно, че Турціѣ тѣй како-го тѣ показѣ не е нѣти въ растѣніє нѣто е мѣрѣѣ. Тур-ціѣ долѣ очевидно напѣрѣѣѣ, и имѣа надеѣѣѣ че тѣ ше поѣнѣ Гръцкіѣ.

Вѣрѣѣтъ че ше ся отмахѣтъ мѣжѣотѣитѣ.

М О Р Н И Ж Ъ П О С Т ъ дѣмъ, че словото на Лор-да Сѣлѣѣ раздѣрѣѣло Султана и причинило оѣпѣтєлѣ-ныиѣтъ му рѣшеніѣ.

Убѣдѣлѣно умоѣлѣмъ спомощє-ствѣѣтєлѣтъ на вѣстѣнѣтъ и особєнѣо на-стоятєлѣтъ сѣмъ да побѣрѣѣѣтѣ вѣсѣжѣтъ прѣд-платѣѣтъ сѣмъ да не бѣмъ въ истѣѣнієто отъ кѣлѣ пары да прѣтѣрѣмъ нѣкоиѣтъ прѣкрѣѣмъ и напѣрѣѣѣмъ за малѣѣ работѣ голѣмѣѣ сѣрѣмѣѣ.

Редакторъ и издѣтєлѣ П. Р. Славєѣковѣ